

Hovedtalepunkt

---

25. november 2019

Samråd om administrationsudgifter i MFF'en

Udvalget har indkaldt til samråd om administrationsudgifterne i Kommissionens forslag til EU's næste flerårige finansielle ramme.

Jeg er blevet bedt om at redegøre for tre spørgsmål:

- 1) Hvad det er for administrative udgifter i EU-budgettet, som statsministeren mener er "fuldstændig gak".
- 2) Hvilket niveau bør de administrative udgifter i EU-budgettet have.
- 3) Hvilke initiativer planlægger regeringen at tage, for at sikre, at de 35 mia. kr. i øgede administrative udgifter, som statsministeren har omtalt, i stedet kan gå til velfærdssamfundet og ikke til et endnu større EU-budget.

EU står over for store udfordringer, som den næste MFF skal forsøge at adressere: Klimaforandringerne bliver stadig mere presserende. Der er fortsat et pres på migration til Europa fra særlig Nordafrika. Samtidig står EU over for en ny virkelighed med Brexit. EU bliver mindre – for første gang nogensinde. Både i størrelse og i velstand.

EU står altså ikke over for færre udfordringer. Men der bliver færre til at betale regningen. Det kræver, at vi bruger pengene fornuftigt. At vi vender hver en euro. Også administrationsudgifterne.

Kommissionen har i sit forslag til den næste MFF lagt op til en stigning i administrationsudgifterne på 7 pct. i forhold til i dag. Det svarer til ca. 5 mia. euro eller hele 35 mia. kr.

Den stigning vedrører alene administrationsudgifterne under budgetkategori 7. Det vil sige udgifter til EU's institutioner som Rådet, Kommissionen, Europa-Parlamentet, Domstolen mv. Det er altså ikke de administrative udgifter til agenturer som fx Frontex.

En stor del af udgiftsstigningen på 35 mia. kr. skyldes stigninger i pensionsudbetalingerne. Der skal ikke være nogen tvivl om, at EU's ansatte selvfølgelig skal have deres pension.

Men samtidig har Kommissionen foreslået, at lønudgifterne skal stige med ca. 25 mia. kr. i forhold til i dag. Det svarer til en stigning på 11 pct. Kommissionen har oplyst, at stigningen skyldes forventede lønstigninger til de EU-ansatte og generelle forfremmelser. Kommissionen lægger dermed op til at beholde det nuværende antal ansatte i EU's institutioner.

Jeg er meget kritisk over for, at antallet af medarbejdere i EU's institutioner ikke tilpasses den nye situation, hvor EU bliver et meget stort medlemsland mindre. Hver gang EU har optaget nye medlemslande, er antallet af EU-ansatte steget. Det giver mening. Fordi der fx er behov for medarbejdere som har indsigt i de nye landes særlige økonomiske, arbejdsmarkedsmæssige og politiske forhold.

Men der bør være en vis symmetri, så antallet af EU-ansatte – og dermed de samlede lønudgifter – falder, når EU bliver mindre.

Alene 2020 budgettet – som Danmark stemte imod – er der lagt op til at øge antallet af EU-årsværk med 500. Det er vel at mærke det sidste år inden Storbritannien udtræder af EU.

Når Storbritannien som forventet udtræder, falder EU's befolkning med 12,5 pct. EU's BNP bliver også ca. 16 pct. mindre. Og netto bliver der 46 færre medlemmer i Europa-Parlamentet. Hertil kommer en række assistenter mv.

Tilbage i 2013 blev Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet blev enige om, at antallet af fast personale i EU's institutioner skulle reduceres med i alt 5 pct. over en periode på 5 år. Svarende til 1 pct. reduktion om året.

Alligevel står vi i dag i en situation, hvor Kommissionens, Europa-Parlamentets og Rådets lønudgifter i 2020 er højere end i 2014. Det skyldes især, at antallet af kontraktansættelser er steget markant.

Hertil kommer, Europa-Parlamentet *ikke* har overholdt aftalen og reduceret antallet af fastansat EU-personale med 5% over perioden.

Nu mener Kommissionen så, at antallet af EU-ansatte i 2020 skal fastholdes frem mod 2027. Det eneste, der åbenbart skal ske, er at de ansatte skal have mere i løn.

Så for at svare helt konkret på Udvalgets *første* spørgsmål, så synes jeg især, at det er de store stigninger i lønudgifterne – og at man ikke tilpasser antallet af ansatte til en ny situation med færre til at betale for gildet – der er helt gak. [Det er jo ikke fordi de ansatte i EU-institutionerne har et lavt lønniveau i forvejen. Tværtimod.]

Hertil kommer, at der bør være muligheder for effektiviseringspotentialer i administrationen af EU. F.eks. burde man gå meget grundigt til værks for at undersøge mulighederne for digitale løsninger, sammenlægning af kontorbygninger, fælles løn- og HR-systemer osv.

Og for at svare helt konkret på Udvalgets *andet* spørgsmål om, hvilket udgiftsniveau EU's administrationsudgifter bør have. Så mener jeg, at EU's administrationsudgifter fremadrettet bør være på et lavere niveau end i dag. Især fordi EU bliver et meget stort medlemsland mindre.

Regeringen arbejder målrettet for at reducere udgifterne i Kommissionens forslag til den næste MFF. Det gør vi i tæt samarbejde med andre budgetansvarlige lande som fx Sverige, Nederlandene, Østrig og Tyskland.

Men når det kommer til arbejdet med at trimme EU's administrationsudgifter, er kredsen af ligesindede lande faktisk meget bredere. Det er mit klare indtryk, at langt de fleste medlemslande er ganske kritiske over for Kommissionens forslag om at bruge så mange flere penge på at administrere EU. Penge som i stedet kunne gå til borgere, virksomheder, universiteter osv.

Det håber jeg var svar på Udvalgets *tredje* spørgsmål om, hvad regeringen gør for at reducere EU's administrationsudgifter. Vi arbejder meget aktivt på at skabe bred opbakning i Rådet til en stram og budgetansvarlig linje, når det kommer EU's administrationsudgifter.

Det håber jeg var svar på Udvalgets spørgsmål. Nu vil jeg se frem til jeres uddybende spørgsmål.